

РЕШЕНИЕ

№ 2670

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **12814** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 от ДОПК.

Образувано е по жалба на С. Л. Н. с [ЕГН], адрес за кореспонденция: [населено място] 1202, [улица], ет. 2, офис 11 против решение № 327 от 08.11.2021г. на директора на ТД на НАП-С., с което е оставена без уважение жалба на С.Н. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С210022-022-0077173/20.10.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

В жалбата са изложени доводи за необоснованост и незаконосъобразност на постановлението и потвърдителното решение, поради противоречие с материалноправни разпоредби за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно призована, не се явява, не изпраща представител.

Ответникът-Директор ТД на НАП-С., редовно призован, се представлява от юр.К., която моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение, депозира писмено становище по предмета на спора.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на жалбоподателя, от фактическа страна намира следното:

В ТД на НАП С., срещу С. Л. Н. с ЕГН [ЕГН], е образувано изпълнително дело №211087592/2021г., за събиране на установени и изискуеми публични задължения, установени с Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/3900/02.11.2020г., по описа на Държавен фонд „Земеделие“ С..В

съответствие с разпоредбата на чл.221 от ДОПК, на задълженото лице, е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение с изх.№С210022-048-0133188 от 20.10.2021г., връчено по електронен път на жалбоподателката на 20.10.2021г.Видно от Съобщение за доброволно изпълнение с изх.№С210022-048-0133188/2021г.,размера на задължението към 20.10.2021г., е в общ размер на 302 656,75лв., от които главница-281 830,91 лв. и лихва-20 825,84 лв.За обезпечаване на публично вземане и на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК публичният изпълнител при ТД на НАП-С. е издал постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С210022-022-0077173 от 20.10.2021г.,с което е наложил заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги, находящи се в ТБ [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] за сумата 302 656,75лв.В мотивите на постановлението като причина за налагането на предварителната обезпечителна мярка е изложено обстоятелството,че са налице изискуеми /с настъпил срок на изпълнение/ вземания на държавата, установени /определени по основание и размер/ по надлежен ред, с Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/3900/02.11.2020г.,по описа на Държавен фонд „Земеделие“ С.,които публични задължения не са погасени от жалбоподателката доброволно, поради което следва да се приеме, че е налице обезпечителна нужда и предпоставката на чл. 195,ал.1 от ДОПК.

Постановлението е оспорено от С. Л. Н. по административен ред пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. вх.№С210022-000-0495553/27.10.2021г., по регистъра на ТД на НАП С..Решаващият орган се е произнесъл по жалбата с решение №327 от 08.11.2021г. като я е оставил без уважение,като неоснователна.Решаващият орган е приел че оспореният акт е законосъобразен, а наложената обезпечителна мярка – в съответствие с разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК.

При така установените факти, съдът намира следното от правна страна:
Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването,в законоустановения срок,при спазване на принципа за задължително оспорване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки по административен ред, съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК, поради което жалбата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал.Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП. Следователно, съдът съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК във вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност – наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Обжалваното Решение на директора на ТД на НАП - С., е издадено от компетентен орган. Решението е издадено и в кръга на предоставените правомощия на този орган -

по чл. 197, ал. 1 ДОПК, като не са допуснати съществени нарушения на формата му или по процедурата по издаването му. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител в ТД на НАП - С., съгласно правомощията му, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити, включително фактически и правни основания за неговото издаване. Не са допуснати съществени нарушения на установените в чл. 202 от ДОПК процесуални правила.

Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197. Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност.

В разпоредбата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК са установени следните предпоставки, при наличието на които съдът отменя обезпечителната мярка: ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

В случая нито една от тях не е налице. Спазени са установените в чл. 121 от ДОПК изисквания за налагане на процесния заповед върху банковите сметки на жалбоподателката.

Съгласно чл. 27, ал. 5 от Закон за подпомагане на земеделските производители, Вземанията, които възникват въз основа на административен договор или административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. В ал. 7 и ал. 8 на чл. 27 от ЗПЗП е предвидено, че Длъжността на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Принудително изпълнение на публични вземания се допуска въз основа на предвидения в съответния закон акт за установяване на вземането - чл. 209, ал. 1 от ДОПК. Изпълнителният титул е издаден на основание чл. 27, ал. 3 и ал. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП) и чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от ДОПК. Акт за установяване на публично държавно вземане №01-6500/3900/02.11.2020 г., издаден от Държавен фонд „Земеделие“ С., е връчен на жалбоподателката на 13.01.2021 г., не е обжалван в определения 14-дневен срок и е влязъл в законна сила.

Процесната предварителна обезпечителна мярка и преследваната с нея цел е оправдана. Принципът на съразмерност, залегнал в разпоредбата на чл. 6 от АПК е намерил отражение и в нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, че обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините. В конкретния случай, видно от съдържанието на издаденото Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №0210022-022-0077173/20.10.2021г. и видно от издадените заповедни съобщения,

публичният изпълнител не е допуснал нарушаване на това правило.Наложената обезпечителна мярка е до размера на установените и изискуеми публични задължения.В случая, е налице годен изпълнителен титул, въз основа на който е образувано изпълнителното производство по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, а именно Акт за установяване на публично държавно вземане №01- 6500/3900/02.11.2020 г., на Държавен фонд „Земеделие“ С., като право и задължение е на публичния изпълнител да предприеме всички действия от кръга на своята компетентност за събиране на дължимото публично държавно вземане.

При липсата на данни и на твърдения за наложени други обезпечителни мерки върху имущество на жалбоподателката както и въобще за друго налично имущество на същата , правилни са изводите на публичния изпълнител, че без налагане на обезпечения ще се затрудни събирането на установените задължения.Ето защо, възражението в жалбата, че не е изпълнено условието на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, се явява неоснователно.

Процесната предварителна обезпечителна мярка е наложена върху конкретно посочено имущество на жалбоподателката и до размера на очакваните публични задължения в изпълнение на изискването по чл. 195, ал. 7 от ДОПК.

С оглед изложеното по-горе и предвид факта, че по делото не се установиха основания по чл. 160, ал. 2 от ДОПК за отмяна на решението на директора на ТД на НАП – С. и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът намира, че жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на делото на основание чл. 161 от ДОПК на ответника се дължат разноски по делото.На ответника се дължи възнаграждение за юрисконсулт в размер на 100лв. на основание чл.143 ал.4 от АПК вр. с чл.78 ал.8 от ГПК вр. с чл. 37 от ЗПП вр. с 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Мотивиран от изложеното, Административен съд–София-град 34 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. Н. [ЕГН], адрес за кореспонденция: [населено място] 1202, [улица],ет.2,офис 11 против решение №327 от 08.11.2021г. на директора на ТД на НАП-С.,с което е оставена без уважение жалба на С.Н. срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № №С210022-022-0077173/20.10.2021г. на публичен изпълнител при ТД на НАП-С.,издадено на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

ОСЪЖДА С. Л. Н. от [населено място] с [ЕГН],да заплати на ТД-НАП-С. сумата от 100лв/сто/,представляваща възнаграждение за юрисконсулт.

Решението на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК, е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: